

Janine Abbring

Janine Abbring (1976) is journalist, presentatrice en televisiemaker. Ze werd bekend als Jakhals in *De Wereld Draait Door*. Sinds maart 2011 presenteert ze het programma *Vroege Vogels* op radio en televisie. Ook is ze eindredacteur van het satirische tv-programma *Zondag met Lubach*.

‘Geitenwollensok’ vindt ze een geuzennaam. Presentatrice Janine Abbring van *Vroege Vogels*, actualiteitenprogramma over natuur en milieu, doet haar best zo dier- en milieuvriendelijk mogelijk te leven. ‘Maar ik ben net zo goed hypocriet.’

Tekst: **Eva Prins** | Beeld: **Frank Ruiter**

Janine, opgegroeid in Groningen, was een echt buitenkind. Liefde voor de natuur én voor dieren werd haar met de paplepel ingegoten. Vlees eet ze niet meer sinds haar vijftiende, vis en groente eet ze vooral biologisch. Ook let ze streng op haar verzorgingsproducten: puur natuur en niet op dieren getest. Vrienden noemen haar daarom wel eens gekscherend ‘geitenwollensok’. Een geuzennaam vindt Janine, die niet schroomt vrienden aan te spreken op hun gedrag. ‘Ze hoeven van mij geen vegetariër te worden, maar dat je vlees eet uit de bio-industrie, snap ik echt niet.’

Sinds Abbring het programma *Vroege Vogels* presenteert, is ze ook nog eens flink milieubewuster. Zo is ze nu bezig over te stappen naar een duurzame bank. ‘We hadden een item over hoe hypocriet het is dat natuur- en milieuclubs niet duurzaam bankieren. Toen dacht ik: Abbring, dat doe je zelf ook niet. Dus hup: boter bij de vis.’ Ook verruilde ze, mede door kritische luisteraars, haar oude Saab voor een Toyota Prius. ‘Ik vind het vanzelfsprekend dat je probeert zo min mogelijk te vervuilen’, zegt Abbring. ‘Maar ook ik ben hypocriet. Sommige van mijn verzorgingsproducten bestel ik in Canada en Amerika – die worden dus ingevlogen.’

In een eerder interview zei je: ‘Je bent nooit groen genoeg’

‘Klopt, maar dat was positief bedoeld zodat mensen niet wanhopig of ontmoedigd raken en dan maar “niks” meer doen. De mens is een vervuiler, maar je kunt proberen dat zo min mogelijk te zijn. Het kan altijd meer en beter, maar ik geloof in doen wat je kunt en alle beetjes helpen.’

Doe je zelf genoeg?

‘Nee. Ik doe misschien meer dan veel van mijn vrienden, maar ik zou nog meer kunnen doen. Heel af en toe ga ik met het vliegtuig op vakantie, terwijl ik weet hoe vervuilend dat is. Ook rijd ik meer auto dan goed is voor het milieu, omdat ik een hekel heb aan het openbaar vervoer. In alle eerlijkheid zie ik mezelf dat niet anders doen op korte termijn. Mijn goede voornemens voor 2015 liggen op een ander vlak: stoppen met vis eten en geen nieuwe kleding meer kopen, alleen nog tweedehands.’

Want? Je hebt te veel kleren?

‘Ja, ik heb belachelijk veel kleding en schoenen. Drie grote Ikea-kasten, zo’n zes vierkante meter, tjokvol. Dat komt deels door mijn werk. Als presentatrice kan je niet elke keer hetzelfde aan. En ik hou ook gewoon erg van kleding.’

Wat heb je te weinig?

‘Materieel gezien niks. Sterker: ik heb veel te veel.’

Janine is net verhuisd, van het Groningse platteland naar Amsterdam. Zin had ze niet, maar voor haar werk moest ze wel. Sinds ze twee jaar geleden tijdens de opnamen van *Wie is de mol* bij een val haar rug brak, zijn lange autoritten te pijnlijk. En met het openbaar vervoer kon ze niet op zondagochtend om 7 uur in Naarden zijn. Daar zijn sinds vorig jaar de uitzendingen van *Vroege Vogels*.

In het dorpje Westeremden had ze een prachtig huisje met gastenverblijf en een enorme lap grond. Nu huurt ze een kamer bij haar zus. ‘Driekwart van mijn spullen heb ik weggedaan. Ik bleek van alles heel veel te hebben. Als je onbepaalde ruimte hebt, blijf je blijkbaar maar spullen in je kasten proppen.’ Die spullen mist ze niet, de ruimte wel. Binnen en buiten.

Ik geloof in: doen wat je kunt en alle beetjes helpen

Heb je, immaterieel gesproken, van iets te weinig?

‘Zelfdiscipline om te sporten. Voor mijn rug is veel bewegen essentieel. Als ik het niet doe, wordt de pijn veel erger. Toch moet ik me er echt toe zetten. Ik probeer twee keer per week naar yoga te gaan en ik hou erg van wandelen in de natuur, met mijn hond Lois. Dat doe ik ook veel, maar dat is helaas niet genoeg. Daarom heb ik een personal trainer. Hij staat twee keer per week op de stoep, dus dan moet ik wel. Maar het voelt echt als een vervelende verplichting.’

Waarvan heb je nooit genoeg?

‘Voor mijn gevoel heb ik nooit genoeg tijd, aandacht en betrokkenheid voor mijn moeder. Zij is dementerend en woont in een verzorgingshuis in Noord-Groningen. Het liefst zou ik er elke dag heen gaan, maar dat kan niet. Daarover heb ik een altijd knagend schuldgevoel.’

En waarvan krijg je nooit genoeg?

‘Liefde – dat is het eerste dat in me opkomt. Van liefde krijg je toch nooit genoeg? Mensen- en dierenliefde: ik zou niet zonder kunnen.’

Genoeg-tip van Janine:

‘De kledingbibliotheek. Er is er één in Amsterdam en één in Utrecht. Op die in Amsterdam, Lena, heb ik een abonnement. Nu kan ik zo vaak van kleding wisselen als ik wil. Superhandig!’